

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΜΑΔΙΚΉ ΤΑΦΉ ΆΝΕΥ ΤΙΜΩΡΪΑΣ!!!

Όλα τα εγκλήματα τιμωρούνται. Άλλο βαρύτερα και άλλο ελαφρύτερα. Ατιμώρητα μένουν τα ανεξιχνίαστα. Ο θάνατος των Κοινοτήτων, του τρίτου βάρους της Δημοκρατίας, έμεινε ατιμώρητος παρ' ότi είναι πασίγνωστοι οι δολοφόνοι!

Η Κοινότητα είναι ο πρώτος θεσμός ομαδικής δράσεως των ανθρώπων και αριθμεί βίον όσον και αυτοί. Εκατομμυρίων ετών. Ο Δήμος αριθμεί βίον μερικών μονοψηφίων χιλιάδων ετών.

Τον σπουδαίον, σημαντικόν, αποδοτικόν, προστατευτικόν, συναισθηματικόν και ιστορικόν αιωνόβιον αυτόν θεσμόν, κατέλυσαν «σε πέντε λεπτά», οι συντάκτες του Νόμου 3852/2010 ΦΕΚ 87 Α΄.(Καλλικράτης). Αυτός ήταν ο «αλωτής της Κ/Πόλεως. Προηγήθηκε όμως η Φραγκοκρατία, ήτοι ο Νόμος 2539/1997 ΦΕΚ 244Α΄.(Καποδίστριας).

Οι δύο αυτοί δολοφονικοί Νόμοι εξαφάνισαν από την Ελλαδικήν ορολογίαν την Κοινότητα, με αμεσότητες συνέπειες για τους κατοίκους. Όπως.

ΈΛΛΕΙΨΗ ΑΣΦΑΛΕΪΑΣ. Η συνένωση των ομόρων Κοινοτήτων από την Αδριατικήν έως την Θράκην σε Δήμους και, η μετάθεση προς τα έσω της έδρας, συνέβαλεν στην έλλειψη ασφαλείας των κατοίκων εφ' όσον μετακινήθησαν Αστυνομικοί Σταθμοί, χάθηκε η έδρα της Κοινότητας αιώνιον στήριγμα των κατοίκων, έκλεισαν τα Σχολεία, ερημώθησαν ακολουθώσi οι Κοινότητες- ήρωες - φύλακες των συνόρων. Σήμερα οι γείτονες εισέρχονται ανενόχλητοι στα χωριά ληστεύουν τα πάντα ακόμα και αρωματικά φυτά και τυχόν γέροντες-Ηρακλείς, χωρίς καμμίαν τιμωρίαν.

ΈΛΛΕΙΨΗ ΠΑΡΑΓΩΓΉΣ. Μετά την εγκατάλειψη των Κοινοτήτων από τα αναγκαστικά αίτια, οι περιοχές νέκρωσαν παραγωγικώς, κτηνοτροφία, γεωργία, υλοτομία. όλοι έφυγαν, όλα σταμάτησαν. Η μετακίνηση του Αστυνομικού Σταθμού άνω των 50 χιλ, στα μετώπισθεν, απετέλεσεν αρνητικόν στοιχείον για τους ασχολουμένους με την παραγωγήν.

ΑΠΟΠΟΜΠΉ ΤΟΥ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΣΜΟΥ. Ο Αντώνης Αργυρόπουλος, έγγραφε στο περιοδικόν του. ΧΩΡΙΟ ΕΊΝΑΙ Η ΠΕΡΙΦΈΡΕΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΓΡΆΦΕΙ Ο ΉΧΟΣ ΤΗΣ ΚΑΜΠΑΝΑΣ. Εννοούσε την στενότητα στις σχέσεις των κατοίκων. Αυτό σήμερα είναι ανύπαρκτον στις πόλεις όπου ουδείς λέει, καλημέρα στο πλησίον του. Οι αχανείς σε έκταση Δήμοι δεν επιτρέπουν φίλιες σχέσεις με τους κατοίκους τους!

ΑΠΏΛΕΙΑ ΙΣΤΟΡΪΑΣ. Τα χωριά που ερημώθησαν, αναγκαστικώς, έχασαν κατά τεκμήριον την ιστορίαν τους, παλαιότεραν και πρόσφατην. Εορτές επετειακές δεν γίνονται, θρησκευτικές δεν γίνονται, ήθη έθιμα χάθηκαν. Η ζωντανή παράδοση έσβησε.

ΑΠΏΛΕΙΑ ΟΝΌΜΑΤΟΣ. Στις Κοινότητες που ερημώθησαν χάθηκε και το όνομα. Διατηρείται ως ανάμνηση. Στις Κοινότητες που συνενώθηκαν πάλιν χάθηκε το όνομα, διατηρείται όπως μεταξύ των κατοίκων οι οποίοι κατοικούν σ' αυτές, χωρίς να έχει ευρείαν εξάπλωση. Διοικητικώς και επισήμως αφανίσθηκαν τα ονόματα χιλιάδων Κοινοτήτων και οικισμών. Χαρακτηριστικόν παράδειγμα το χωρίον ΒΡΪΣΑ Λέσβου. Δεν λέγεται πλέον ΚΟΙΝΌΤΗΣ ΒΡΪΣΑΣ, αφού ο σπουδαίος αυτός όρος κατηργήθη, αλλά χωρίον, χωρίς να είναι αυτό υποτιμητικόν, δεδομένου ότi Χωρίον και Κοινότης κάποτε ταυτιζόταν. Αναφέρομεν την ιδιότητα που του αφαιρέθη.

Οι μεταβολές λήθης που υπέστη είναι.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

Με τον «Καποδίστριας» υπήχθη στον Δήμον Πολιχνίτου. Υφίστατο, υποτυπωδώς διοικητικώς.

Με τον «Καλλικράτης» αποτελείώθη αφού δεν υπάρχει Δήμος Πολιχνίτου, απορροφηθείς από τον Δήμον Μυτιλήνης.

Το θλιβερόν συμβάν του καταστροφικού σεισμού έφερε στην επιφάνειαν, ότι υπάρχει σπουδαία Κοινότητα με το όνομα ΒΡΙΣΑ, αλλά το Υπουργείον Εσωτερικών την έχει διοικητικώς ενταφιασμένην, με άλλες 6.000 αδελφές της!!

Δυσμενή και άνομα όμοια φαινόμενα υπάρχουν πολλά και με άλλες επιπτώσεις.

Θα προσπαθήσομεν να επανέλθωμεν.

ΜΙΧΑΉΛ ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗΣ
